

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 12. aprila 2018*

„Arbitražna klavzula – Osebe mednarodnih misij v Evropski uniji – Spori glede pogodb o zaposlitvi – Postopki notranje preiskave – Zaščita žrtev v primeru prijave nadlegovanja – Pogodbena odgovornost“

V zadevi T-763/16,

PY, ki ga zastopata S. Rodrigues in A. Tymen, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

EUCAP Sahel Niger, ki jo zastopata E. Raoult in M. Vicente Hernandez, odvetnika,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 272 PDEU, da se misiji EUCAP Sahel Niger naloži plačilo odškodnine tožeči stranki za škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi kršitve pogodbe s strani EUCAP Sahel Niger,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, A. Dittrich in P. G. Xuereb (poročevalec), sodniki,

sodna tajnica: G. Predonzani, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 26. oktobra 2017,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 EUCAP Sahel Niger (v nadaljevanju: misija) je misija skupne varnostne in obrambne politike (SVOP), ustanovljena s Sklepom Sveta 2012/392/SZVP z dne 16. julija 2012 o misiji SZVP Evropske unije v Nigru (EUCAP Sahel Niger) (UL 2012, L 187, str. 48), ki je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Sveta (SZVP) 2017/1253 z dne 11. julija 2017 (UL 2017, L 179, str. 15).

* Jezik postopka: francoščina.

- 2 Člen 2 Sklepa Sveta 2012/392, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta (SZVP) 2016/1172 z dne 18. julija 2016 (UL 2016, L 193, str. 106), določa, da je v okviru izvajanja strategije Evropske unije za varnost in razvoj Sahela cilj EUCAP Sahel Niger omogočiti nigrskim oblastem, da določijo in izvajajo lastno nacionalno strategijo za varnost. Misija si prizadeva tudi, da bi različni nigrski varnostni akterji, ki se borijo proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, oblikovali integriran, večdisciplinaren, skladen in trajnosten pristop, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic. Poleg tega nigrskim osrednjim in lokalnim oblastem in varnostnim silam pomaga pri razvijanju politik, tehnik in postopkov za boljši nadzor nad nedovoljenimi migracijami in boj proti njim.
- 3 Člen 7(3) Sklepa 2012/392 določa, da misija pogodbeno zaposli mednarodno in lokalno osebje, če zahtevanih nalog ne more opraviti osebje, ki so ga dodelile države članice. Člen 7(4) navedenega sklepa določa, da se pogoji zaposlitve ter pravice in obveznosti mednarodnega in lokalnega osebja določijo v pogodbah med vodjo misije in člani osebja.
- 4 Člen 12a Sklepa 2012/392, ki je bil uveden s členom 1(6) Sklepa Sveta 2014/482/SZVP z dne 22. julija 2014 o spremembi Sklepa 2012/392 (UL 2014, L 217, str. 31) določa, da misija za potrebe izvajanja zadnjenevedenega sklepa lahko naroča storitve ali blago, sklepa pogodbe in upravne dogovore, zaposluje osebje, vodi bančne račune, pridobiva sredstva in razpolaga z njimi, poravnava obveznosti ter je lahko stranka v sodnem postopku.
- 5 Tožeča stranka, PY, je nekdanja članica osebja misije. 31. januarja 2014 je z misijo podpisala pogodbo o zaposlitvi za delovno mesto uslužbenke za nabavo, sklenjeno za obdobje od 30. januarja 2014 do 15. julija 2014. Nato je tožeča stranka podpisala drugo pogodbo o zaposlitvi za obdobje od 16. julija 2014 do 15. julija 2015 in zatem še tretjo pogodbo o zaposlitvi za obdobje od 16. julija 2015 do 15. julija 2016.
- 6 V skladu s pogoji pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke je kodeks ravnanja in discipline misije (v nadaljevanju: kodeks ravnanja) sestavni del navedenih pogodb.
- 7 Kodeks ravnanja določa, prvič, nekatera pravila ravnanja, ki jih morajo upoštevati vsi člani osebja misije (točke od 1 do 6), med katerimi je dolžnost, da svojih sodelavcev ne nadlegujejo (točka 2.5) in ustrahujejo (točka 2.6), in drugič, postopek v primeru kršitve teh pravil (točki 7 in 8).
- 8 V točki 2.5 kodeksa ravnanja je navedeno:

„Nadlegovanje se razlikuje od spolnega nadlegovanja po tem, da ne temelji nujno na spolu. V nasprotju z ustrahovanjem se za nadlegovanje lahko šteje en sam incident, kaže pa se v različnih načinih ravnanja. V okviru tega dokumenta se za nadlegovanje šteje vsako dejanje ali ravnanje, vključno z govorjenjem, kretnjami, pisanjem, objavljanjem ali razširjanjem pisanja, fotografij ali drugih nosilcev, če zaposleni tega dejanja ali ravnanja ne želi in če je to mogoče razumno šteti za žaljivo, ponižujoče ali zastraševalno.“
- 9 V točki 7.1, naslovljeni „Prijava kršitev“, je določeno:

„Neprimerno ravnanje lahko povzroči disciplinske ukrepe in dejavnosti, poleg tega pa je treba uvesti ustrezne postopke [...]. Vsak član misije ima pravico in dolžnost, da pri vodji misije vloži pisno pritožbo [...] v vsakem zatrjevanem primeru neprimernega ravnanja, poneverbe ali nepristojnosti.“
- 10 V skladu s točko 8.4.1 kodeksa ravnanja namestnik vodje misije v primeru „prijavljene ali odkrite“ zatrjevane kršitve zadevnih pravil nadzoruje potek predhodne preiskave in imenuje uslužbenca, pristojnega za obravnavo zadeve. V skladu s točko 8.4.2 kodeksa ravnanja ta preuči zatrjevani incident, tako da zbere različice tega incidenta, kot so ga doživeli pritožnik, priče in žrtve. V skladu s točko 8.4.4 kodeksa ravnanja je treba namestniku vodje misije v desetih dneh predložiti predhodno poročilo o preiskavi. Če je s tem poročilom potrjen obstoj kršitve zadevnih pravil, se v skladu s točko 8.5

kodeksa ravnanja začne temeljita preiskava, na podlagi katere se predloži končno poročilo o preiskavi. Če je s tem poročilom kršitev zadevnih pravil potrjena, se ustanovi disciplinski svet, da preuči disciplinske ukrepe, ki bi jih bilo treba sprejeti.

- 11 V skladu s členom 21 druge in tretje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke spadajo spori, ki izhajajo iz teh pogodb ali so z njimi povezani, pod pristojnost Sodišča Evropske unije na podlagi člena 272 PDEU.
- 12 Ocenjevalni odbor pri misiji se je 15. in 16. decembra 2014 sestal v zvezi s pogajanjem o okvirni pogodbi o letalskih storitvah za misijo. Tožeča stranka je bila predsednica odbora.
- 13 Ko je vodja oddelka za podporo misiji izvedel za incident na navedenih sestankih, je 16. decembra 2014 tožeči stranki poslal elektronsko sporočilo, v katerem je zahteval informacije v zvezi s tem.
- 14 Tožeča stranka je na to zahtevo odgovorila z elektronskim sporočilom z dne 16. decembra 2014, v katerem je pojasnila, da se je z drugim članom ocenjevalnega odbora, X., zapletla v večji spor glede tega, ali je ena od treh ponudb, ki naj bi jih ocenili, v skladu s pogoji, ki jih postavlja misija. Po navedbah tožeče stranke ji je X. očital, da njeni resni pomisleki glede tega izhajajo iz predsodkov zoper podjetje, ki je predložilo navedeno ponudbo. Tožeča stranka je dodala, da je ocenjevalni odbor na koncu odločil, da od zadevnega podjetja zahteva pojasnila. Tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 16. decembra 2014 ni razkrila identitete X.
- 15 Ocenjevalni odbor je 19. decembra 2014 na podlagi pojasnil, ki jih je prejel od zadevnega podjetja, odločil, da njegova ponudba ni v skladu s pogoji, ki jih je treba upoštevati v obravnavani zadevi, in priporočil, da se pogodba dodeli drugemu podjetju. Poročilo z dne 22. decembra 2014, s katerim je ocenjevalni odbor Evropsko komisijo obvestil o rezultatu svojega dela, je podpisal tudi X.
- 16 Tožeča stranka je 7. februarja 2015 vršilcu dolžnosti vodje uprave pri misiji, M., poslala elektronsko sporočilo, da bi ga obvestila o določenem ravnanju X., ki ga je štela za „neprimerno med sodelavci, ker [...] nespoštljivo do [Unije] [...], drugih upravnih enot [in] članov misije, med katerimi je tudi [ona] sama“. Prvič, X. naj bi ga pred osebami, ki niso člani misije, vprašal, kje sta ženski, ki delata za misijo in ki sta bili ta dan odsotni, pri čemer je uporabil izraz „oni dve“. Tožeča stranka meni, da bi lahko priče na prizorišču to opazko zlahka razumele kot seksistično. Drugič, X. naj bi vstopil v njeno pisarno brez trkanja ter v zvezi z nekim obrazcem misije obtožujoče in zaničljivo vprašal: „Kdo je to napisal?“ Tretjič, X. naj bi vstopil v njeno pisarno brez trkanja z dokumentom v roki ter jo izzivalno in nespoštljivo vprašal: „A tukaj oddam tole?“ Četrtoč, X. naj bi dal tožeči stranki razumeti, da so pravila misije glede ocenjevanja po njegovem mnenju „neumna“ (ali „bedasta“). Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu navedla možnost, da bi se lahko počutila primorano pri vodji misije predložiti uradno pritožbo.
- 17 M. je v odgovoru z dne 9. februarja 2015 tožeči stranki glede na resnost navedb v elektronskem sporočilu predlagal tri možnosti in jo pozval, naj izbere eno od njih. Prva možnost je bila, da se za razjasnitev položaja in rešitev za prihodnost organizira sestanek najprej s tožečo stranko, nato z X. ter na koncu s tožečo stranko in X. Druga možnost je bila, da se za razjasnitev zadeve in rešitev za prihodnost organizira sestanek najprej s tožečo stranko, nato z X. ter na koncu s tožečo stranko, X. in predstavnikom sektorja za človeške vire pri misiji. Sestavila bi se poročilo ali zabeležka, ki bi se vložila v osebno mapo tožeče stranke in X. Tretja možnost je bila, da tožeča stranka vloži uradno pritožbo pri vodji misije.
- 18 Tožeča stranka je na to elektronsko sporočilo odgovorila še isti dan. V tem sporočilu je obvestila M. o novem incidentu z X. Ta naj bi stopil v njeno pisarno brez trkanja. Ko mu je pojasnila, da od njega pričakuje, da bo potrkal, preden vstopi v njeno pisarno, naj bi ta „s prstom zaokrožil ob desni strani

glave (znak, ki ne potrebuje pojasnila)“. Tožeča stranka je dodala, da potem ko je X. rekla, da je to zadnjič, da je vstopil v njeno pisarno brez trkanja, jo je ta prekinil in se na široko zasmel z besedami: „Mi groziš?“

- 19 Tožeča stranka je s tem elektronskim sporočilom M. tudi obvestila, da se je po tem incidentu slabo počutila in je zato obiskala medicinsko sestro, ki ji je dala zdravilo. Dodala je, da je imela rahlo vrtoglavico, bodisi zaradi zdravila bodisi zaradi občutka „psihičnega nadlegovanja“, in da zato ni mogla niti odgovoriti na predlog, ki ji ga je dal M. Tožeča stranka ga je vseeno obvestila, da zaupa njegovi presoji in da če bi M. ugotovil, da gre za resno težavo, ki jo je treba predložiti vodji misije, bi mu bila hvaležna, če zadnjega obvesti „tudi [v] [njenem] imenu, dokler se [ona] ne bo počutila bolje, da vloži uradno pritožbo“. Dodala je tudi, da če bi M. menil, da je rešitev mogoče najti na upravni ravni, bi seveda raje imela tako rešitev. Vseeno pa je vztrajala pri tem, da M. razmisli o začasnih ukrepih, ki bi lahko bili sprejeti za zagotavljanje njene varnosti, in sicer prepoved X., da vstopa v njeno pisarno in se z njo pogovarja, dokler se ne najde rešitev.
- 20 M. je v odgovoru z dne 10. februarja 2015 tožečo stranko obvestil, da „ker ima dolžnost skrbnega ravnanja in glede na resnost navedenih dejstev, meni, da je njegova edina možnost, da elektronsko sporočilo posreduje [vodji misije] in [njegovemu namestniku], ki sta pri misiji edina pristojna organa za kodeks ravnanja in obravnavanje tovrstnih disciplinskih vprašanj“. To elektronsko sporočilo je bilo naslovljeno na vodjo misije in njegovega namestnika.
- 21 Namestnik vodje misije S. je pozneje istega dne vodji misije poslal elektronsko sporočilo, v katerem ga je obvestil, da se je tožeča stranka „pritožila nad ravnanjem [X.]“ in da se je zaradi dogodkov v preteklih dneh „njeno zdravstveno stanje poslabšalo“. S. je pojasnil, da je v tovrstnih primerih težko ugotoviti, kaj se je dejansko zgodilo, vendar pa je težko, da se dejanja, ki jih je razkrila tožeča stranka, ne bi upoštevala. Zato je S. vodji misije predlagal, naj se „[z]a dokončno razjasnitev [teh dejstev] ta različna sporočila štejejo za pritožbo, na podlagi katere se bo začel disciplinski postopek“, in da „se bo s predhodno preiskavo lahko ugotovilo, ali je [bila] prijava utemeljena“. S. je dodal, da če bi vodja misije odredil ta ukrep, bo sam sprejel ukrepe za začetek predhodne preiskave o zatrtjevanjem nadlegovanju ali ustrahovanju.
- 22 Vodja misije se je v elektronskem sporočilu, poslanem pozneje 10. februarja 2015, strinjal s predlogom S. Tega je tudi obvestil, da bi bilo treba hkrati s predhodno preiskavo organizirati tudi sestanek med M., tožečo stranko in X.
- 23 Vendar pa po tej izmenjavi elektronskih sporočil ni bilo nobene predhodne preiskave in nobenega sestanka med M., tožečo stranko in X.
- 24 Tožeča stranka je bila od 19. junija do 6. julija 2015 ter od 1. do 24. avgusta 2015 na dopustu.
- 25 Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 25. avgusta 2015, naslovljenem na vodjo misije, navedla, da je M. obvestil vodjo misije o težjih dejanjih psihičnega nadlegovanja s strani X., vendar da je niti vodja misije niti disciplinska komisija nista zaslišala. Poudarila je, da se je zaradi ravnanja X. do nje delovno okolje še naprej poslabševalo, kar je škodilo njenemu zdravju, in da vodjo misije prosi, naj jo obvesti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti za izboljšanje tega stanja.
- 26 Vodja misije je istega dne tožeči stranki odgovoril, da je februarja 2015 o dejstvih, ki jih je navedla tožeča stranka, obvestil namestnika misije, ki je v skladu s točko 8.4.1 kodeksa ravnanja odgovoren za disciplinske zadeve, in da je bil glede na to, da ni dobil nobene povratne informacije, prepričan, da je namestnik misije sposoben ta spor rešiti sporazumno. Vodja misije je dodal, da je - ker je takrat ugotovil, da to ni tako - elektronsko sporočilo tožeče stranke z dne 25. avgusta 2015 štel za uradno pritožbo.

- 27 Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 28. avgusta 2015, naslovljenem na vodjo misije, navedla, da je X. od sestankov ocenjevalnega odbora decembra 2014 „stalno sovražno nastrojen ter da jo tudi v javnosti in pred njenim osebjem ob vsaki priložnosti ponižuje, zmerja in podcenjuje“. Poleg tega je vodjo misije tudi obvestila, da je X. na nedoločen datum februarja ali marca 2015 vstopil v njeno pisarno in jo fizično napadel tako, da jo je po nogah polil z vročim čajem.
- 28 Vodja misije je z dopisom z dne 28. avgusta 2015 tožečo stranko obvestil, da se je na podlagi pritožbe, ki jo je ta vložila 25. avgusta 2015 zoper X., odločil, da to pritožbo „zaradi disciplinske pristojnosti“ posreduje vršilcu dolžnosti namestnika vodje misije. Tožečo stranko je v navedenem dopisu tudi obvestil o odločitvi, da X. odredi prepoved približevanja.
- 29 Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 30. avgusta 2015, naslovljenem na vodjo misije, navedla, da „potrjuje obtožbe fizičnega nasilja in nadlegovanja s strani [X.]“, ter naslovnika prosila, naj to elektronsko sporočilo šteje za uradno pritožbo.
- 30 Zdravnik, ki ga je tožeča stranka obiskala v Nigru, je v potrdilu, izdanem 25. avgusta 2015, tožeči stranki predpisal sedemdnevno odsotnost z dela. Ta zdravnik je v drugem potrdilu, izdanem 27. avgusta 2015, pojasnil, da se mora tožeča stranka zaradi psihičnega zdravstvenega stanja umakniti iz svojega delovnega okolja. Zdravnik je po zdravniškem pregledu istega dne ugotovil, da se zdravstveno stanje tožeče stranke ni izboljšalo, da psihično trpi ter da je zelo priporočljivo, da se vrne v Evropo in tam čim prej obiše psihiatra.
- 31 Tožeča stranka je 29. avgusta 2015 zapustila misijo in odšla v Francijo, da jo hospitalizirajo.
- 32 Pristojni zdravnik v bolnišnici ji je 1. septembra 2015 predpisal odsotnost z dela do 14. septembra 2015. Psihiater, ki ga tožeča stranka obiskala, je 9. septembra 2015 izdal zdravniško potrdilo, v katerem je navedel, da je tožeča stranka nesposobna za delo do 25. septembra 2015. Ta zdravnik je to odsotnost z dela večkrat podaljšal, in sicer zadnjič do 16. julija 2016. V dveh od teh potrdil, datiranih 14. oktobra in 26. novembra 2015, je bilo navedeno, da gre za „resno depresivno stanje“.
- 33 Misija je z elektronskim sporočilom z dne 6. oktobra 2015 tožečo stranko obvestila, da na podlagi člena 15.3 njene pogodbe o zaposlitvi, od 30. septembra 2015, to je 30 dni po začetku njene odsotnosti z dela, ni več upravičena do nobenega plačila.
- 34 Član osebja misije je tožečo stranko z elektronskim sporočilom z dne 8. oktobra 2015 obvestil, da je bil imenovan za osebo, odgovorno za predhodno preiskavo, ki je bila uvedena na podlagi njene pritožbe zoper X., in jo vprašal, ali bi lahko prišla v misijo na zaslišanje, in če je odgovoren nikalen, ali mu želi sporočiti kakšne dodatne informacije ter za katere osebe želi, da se zaslišijo.
- 35 Tožeča stranka je dodatne informacije misiji posredovala prek svojih odvetnikov.
- 36 Vodja misije je z dopisom z dne 26. novembra 2015 tožečo stranko obvestil, da je disciplinska preiskava zoper X. zdaj končana, da je disciplinski odbor misije ugotovil kršitev kodeksa ravnanja in predlagal disciplinski ukrep zoper X. ter da je, nazadnje, potrdil odločitev disciplinskega odbora in odredil izvršitev navedenega ukrepa.
- 37 Tožeča stranka je 25. januarja 2016 prek svojih odvetnikov na podlagi člena 340(2) PDEU vložila odškodninski zahtevek, naslovljen na misijo.
- 38 Misija je z dopisom z dne 8. junija 2016 tožečo stranko obvestila, da po 15. juliju 2016 njene pogodbe o zaposlitvi ne more podaljšati.

- 39 Zdravstvena služba v Franciji je tožečo stranko na zahtevo misije s priporočenim pismom z dne 11. julija 2016, poslanim na naslov v Franciji, ki ga je tožeča stranka sporočila misiji, pozvala na zdravniški pregled, določen za 13. julij 2016. Pošta je ovojnico s tem pozivom vrnila navedeni zdravstveni službi, ker je tožeča stranka ni prevzela.
- 40 Misija je z elektronskim sporočilom z dne 15. julija 2016 tožečo stranko obvestila o vrnjeni pošiljki s pozivom na zdravniški pregled. Poleg tega je navedla, da zdravniška potrdila, ki jih je pošiljala od 1. septembra 2015, niso v skladu s pravili, navedenimi v njeni pogodbi o zaposlitvi, in da zato misija dvomi o njihovi veljavnosti.

Postopek in predlogi strank

- 41 Tožeča stranka je 31. oktobra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila obravnavano tožbo.
- 42 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89(3) Poslovnika misijo pozvalo, naj predloži dokument. Misija je tej zahtevi ugodila v predpisanem roku.
- 43 Splošno sodišče je na predlog sodnika poročevalca (peti senat) odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89(3) Poslovnika stranki pozvalo, naj odgovorita na nekatera vprašanja. Stranki sta se na to zahtevo odzvali v določenem roku.
- 44 Stranki sta na obravnavi 26. oktobra 2017 ustno podali stališča in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.
- 45 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
 - ugotovi odgovornost misije v smislu člena 340 PDEU;
 - naloži povračilo premoženjske škode v korist tožeče stranke;
 - odredi povrnitev nepremoženjske škode tožeče stranke, ocenjene na 70.000 EUR;
 - misiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.
- 46 Misija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predmet spora

- 47 Ob upoštevanju besedila tožbe tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj misiji naloži povračilo nepremoženjske in premoženjske škode, ki naj bi ji bila povzročena, ker naj misija ne bi pravočasno preiskala njenih pritožb zaradi nadlegovanja, ki naj bi jih pri njej vložila decembra 2014 in februarja 2015.

- 48 Tožeča stranka je vodjo misije v elektronskem sporočilu z dne 28. avgusta 2015, naslovljenem nanj, obvestila, da jo je X. februarja ali marca 2015 tudi fizično napadel. Ta zatrjevani fizični napad pa ni bil naveden v nobenem elektronskem sporočilu, datiranem decembra 2014 in februarja 2015, za katere tožeča stranka meni, da se štejejo za pritožbo zaradi nadlegovanja. Res je, da je tožeča stranka vodjo misije z elektronskim sporočilom z dne 30. avgusta 2015, ki ga je prav tako naslovila nanj, prosila, naj se njeno sporočilo z dne 28. avgusta 2015 šteje za uradno pritožbo, ki se med drugim nanaša na navedeno fizično nasilje. Vendar pa se obravnavana tožba ne nanaša na nadaljnje ukrepe, ki jih je misija sprejela v zvezi z elektronskima sporočiloma z dne 28. in 30. avgusta 2015. Zato se mora Splošno sodišče v obravnavani zadevi pri preučitvi omejiti na vprašanje, ali je misija upoštevala svoje obveznosti v zvezi s pritožbami zaradi nadlegovanja, za katere tožeča stranka meni, da jih je pri njej vložila decembra 2014 in februarja 2015.
- 49 Iz tožbe izhaja, da se ta nanaša na pogodbeno odgovornost misije v smislu člena 340(1) PDEU, kar je tožeča stranka sicer potrdila v odgovoru z dne 10. oktobra 2017 na pisna vprašanja Splošnega sodišča. Trditve, ki jih je misija predložila kot dokaz, da v obravnavani zadevi pogoji, potrebni za uveljavljanje njene nepogodbene odgovornosti v smislu člena 340(2) PDEU, niso izpolnjeni, so torej povsem neupoštevni.

Pristojnost Splošnega sodišča

- 50 S členom 12a Sklepa 2012/392, ki se uporablja od 16. julija 2014 na podlagi člena 2 Sklepa 2014/482 (glej točko 3 zgoraj), je bila uvedena sposobnost misije, da sklepa pogodbe in je stranka v sodnem postopku, s čimer ji je priznana pravna sposobnost. Poleg tega iz člena 7(3) in (4) Sklepa 2012/392 izhaja, da misija lahko pogodbeno zaposli osebje in da se pogoji zaposlitve ter pravice in obveznosti tega osebja določijo v pogodbah, sklenjenih med vodjo misije in člani osebja.
- 51 V skladu s členom 272 PDEU je Sodišče Evropske unije pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Unija ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo. V obravnavani zadevi je prva pogodba o zaposlitvi tožeče stranke pri misiji vsebovala dogovor o pristojnosti sodišč v Bruslju (Belgija). Nasprotno pa je pogodba o zaposlitvi med misijo in tožečo stranko za obdobje od 16. julija 2014 do 15. julija 2015 in pogodba med tema strankama za obdobje od 16. julija 2015 do 15. julija 2016 vsebovala dogovor o pristojnosti Sodišča Evropske unije. Ker je dejansko stanje, ki je privedlo do te tožbe, trajalo v obdobju, ki ga zajemata ti dve zadnji pogodbi o zaposlitvi, lahko ta tožba temelji na členu 272 PDEU. Vendar pa je v skladu s členom 256(1) PDEU Splošno sodišče pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz člena 272 PDEU.
- 52 V skladu s členom 20 dveh zadnjih pogodb o zaposlitvi, sklenjenih med tožečo stranko in misijo, je treba spore glede razlage teh pogodb predložiti arbitraži. Vendar ta člen izrecno določa, da ta pristojnost ne posega v možnost predložitve spora Sodišču Evropske unije. Določbe tega člena torej niso nasprotovale temu, da lahko tožeča stranka ta spor predloži Splošnemu sodišču.
- 53 Poleg tega je treba poudariti, da je v skladu s sodno prakso Sodišče Evropske unije pristojno za odločanje o tožbah v zvezi z upravljanjem kadrov misij SVOP, tudi če to upravljanje zadeva operacije „na terenu“ (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, H/Svet in Komisija, C-455/14 P, EU:C:2016:569, točke od 54 do 60).
- 54 Splošno sodišče je torej pristojno za odločanje o tej tožbi, česar misija niti ne izpodbija.

Dopustnost

- 55 Misija izpodbija dopustnost tožbe.

- 56 Prvič, kar zadeva trditev misije na obravnavi, da je tožba nedopustna, ker tožeča stranka ni upoštevala predhodnega postopka, zadostuje navesti, da če ta trditev pomeni, da se je tožeča stranka pred vložitvijo te tožbe morala obrniti na misijo, je bila v obravnavani zadevi ta obveznost vsekakor izpolnjena. Predmet odškodninskega zahtevka, ki ga je tožeča stranka 25. januarja 2016 naslovila na misijo, je bil namreč enak kot predmet te tožbe, čeprav je formalno temeljil na členu 340(2) PDEU.
- 57 Drugič, misija trdi, da je ta tožba nedopustna v delu, v katerem se nanaša na predloge za odškodnino za zatrjevano škodo, povzročeno s sklepom misije, da tožeči stranki od 30. septembra 2015 ne izplačuje več plače (glej točko 33 zgoraj). Ker se tožeča stranka zoper ta sklep misije ni pritožila, ga ne more več izpodbijati z odškodninskim zahtevkom. V zvezi s tem zadostuje poudariti, da tožeča stranka odškodninske tožbe kot take ne utemeljuje s škodo, vezano na sklep misije, da ji od 30. septembra 2015 ne izplačuje več plače. Ta tožba se namreč nanaša na škodo, ki izhaja iz dejstva, da misija ni začela preiskave o pritožbah zaradi nadlegovanja, za katere tožeča stranka meni, da jih je pri njej vložila decembra 2014 in februarja 2015, od katerih naj bi se ena nanašala na ukinitev njene plače. To trditev je treba zato zavrnilo in se ni treba izreči o vprašanju, ali bi morala tožeča stranka zoper sklep misije, da ji od 30. septembra 2015 ne bo več izplačevala plače, vložiti pritožbo.
- 58 Tretjič, misija je v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2017 in v svojih stališčih o francoskem pravu poudarila, da mora Splošno sodišče tožbo razglasiti za nedopustno, ker ni jasnih, objektivnih in skladnih dokazov, ki bi omogočali domnevo o obstoju nadlegovanja. Misija je na obravnavi in v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča navedla, da je treba ta predlog sprejeti neodvisno od prava, ki se uporablja v obravnavani zadevi. To trditev je treba vsekakor zavrnilo, ker ta tožba ne temelji na škodi zaradi zatrjevanega nadlegovanja, ampak na škodi, ki je nastala, ker misija ni začela preiskave glede pritožb zaradi nadlegovanja, za katere tožeča stranka meni, da jih je pri njej vložila decembra 2014 in februarja 2015.
- 59 Četrto in zadnjo, trditev, ki jo misija poskuša izpeljati iz vsebine elektronskega sporočila z dne 30. avgusta 2015, naslovljenega na vodjo misije, je tudi treba zavrnilo. Res je, da tožeča stranka v tem sporočilu navaja, da „potrjuje, da formalno ni vložila pritožbe“ v zvezi s tem, „ker predhodne preiskave, ki jo je odredil [vodja misije], ni bilo ali pa je potekala brez njenega pričanja“. Vendar pa, kot je tožeča stranka poudarila na obravnavi, navedene pripombe ni mogoče razumeti kot odpoved možnosti vložitve tožbe pri Splošnem sodišču. Taka odpoved mora namreč biti jasna in nedvoumna, da se lahko z njo izpodbija dopustnost tožbe. Vendar v obravnavani zadevi ne gre za to. V zvezi s tem zadostuje navesti, da se misija v svoji navedbi nikjer ne sklicuje na možnost vložitve tožbe pri Splošnem sodišču.
- 60 Glede na zgoraj navedeno je treba tožbo šteti za dopustno.

Vsebinska presoja

Pravo, ki se uporablja

- 61 V skladu s členom 340(1) PDEU pogodbeno odgovornost Unije določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.
- 62 V obravnavani zadevi v pogodbah o zaposlitvi tožeče stranke ni določeno pravo, ki se uporablja za te pogodbe.
- 63 Tožeča stranka je v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča v zvezi s tem primarno navedla, da so pravna podlaga za odgovornost misije določbe navedenih pogodb, vključno z določbami kodeksa ravnanja in akti Unije, na podlagi katerih so bile te pogodbe sprejete. Podredno naj bi se bilo treba sklicevati na civilni zakonik Nigra, zlasti člen 1134, prvi odstavek, tega zakonika.

- 64 Misija pa je navedla, da njena pogodbeno odgovornost izhaja iz pogodb o zaposlitvi, ki jih je sklenila s tožečo stranko. Če bi Splošno sodišče izjemoma moralo preučiti nacionalno pravo v zvezi s tem, bi bile upoštevne določbe francoskega prava in zlasti določbe francoskega delovnega zakonika.
- 65 Stranki sta na obravnavi in v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča potrdili, da po njunem mnenju za preučitev morebitne pogodbene odgovornosti misije zadostuje, da se preučijo zadevne pogodbe o zaposlitvi, vključno z določbami kodeksa ravnanja, in da se ni treba sklicevati na nacionalno pravo.
- 66 Splošno sodišče meni, da je to tožbo dejansko mogoče preučiti samo na podlagi zadevnih pogodb o zaposlitvi, vključno z določbami kodeksa ravnanja, ki so njihov sestavni del, ob upoštevanju splošnih načel prava Unije na področju uveljavljanja pogodbene odgovornosti. V skladu s temi načeli morajo biti izpolnjeni trije pogoji, da se lahko tožbi na podlagi pogodbene odgovornosti ugodi, in sicer, prvič, da zadevna institucija ni izpolnila pogodbenih obveznosti, drugič, da je tožeča stranka utrpela škodo ter, tretjič, da obstaja vzročna zveza med ravnanjem navedene institucije in to škodo.
- 67 Zato ni treba preučiti vprašanja, ali so dokazi, ki jih je predložila misija za ugotavljanje morebitne uporabe francoskega prava, nedopustni, kot je na obravnavi navedla tožeča stranka.

Kršitev pogodbenih obveznosti s strani misije

- 68 Tožeča stranka opozarja, da čeprav naj bi z elektronskimi sporočili z dne 17. decembra 2014 ter 7. in 9. februarja 2015 pri misiji vložila pritožbe zaradi nadlegovanja s strani sodelavca, katerega žrtev naj bi bila, naj ta navedenih pritožb ne bi reševala, s čimer naj bi kršila različne določbe iz točke 8.4 kodeksa ravnanja.
- 69 Tožeča stranka meni, da je pri tej kršitvi na eni strani treba izpostaviti, da je namestnik misije S. v elektronskem sporočilu z dne 10. februarja 2015 sam štel, da je treba elektronski sporočili tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015 šteti za uradno pritožbo zaradi nadlegovanja, in je zato predlagal začetek predhodne preiskave, ter na drugi strani, da je ta predlog istega dne vodja misije izrecno potrdil. Vendar pa se po tej odločitvi o začetku predhodne preiskave ni zgodilo nič.
- 70 V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je v točki 8.4.1 kodeksa ravnanja določeno, da je treba v primeru prijave kršitve določb navedenega kodeksa obvezno začeti predhodno preiskavo. Misija naj torej po tem, ko naj bi upoštevala prijave tožeče stranke in jih štela za uradno pritožbo, ne bi več imela polja proste presoje.
- 71 Misija naj bi torej storila hujšo kršitev pogodbenih pravil, to je pravil, ki jih je sama določila na področju dobrega ravnanja in notranjih preiskav. Cilj teh pravil naj bi bil zaščititi člane osebja misije, zlasti v primerih nadlegovanja ali zastraševanja s strani sodelavcev.
- 72 Tožeča stranka dodaja, da je v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 že poudarila, da se ji je zaradi takrat nastalega položaja poslabšalo zdravje, o čemer naj bi namestnik vodje misije že obvestil vodjo misije.
- 73 Misija te trditve izpodbija.
- 74 Iz točke 8.4.1 kodeksa ravnanja izhaja, da se v primeru zatrjevanje kršitve – prijavljene ali odkrite – zlasti določb navedenega kodeksa, začne predhodna preiskava. Iz tega sledi, kot je navedla tožeča stranka, da je v takem primeru obvezno začeti predhodno preiskavo in da v tem pogledu misija nima polja proste presoje.

- 75 Poleg tega naj poudarim, da je treba določbe točke 8.4.1 kodeksa ravnanja razumeti v povezavi z določbami iz točke 7.1. tega kodeksa, v skladu s katerimi imajo člani osebja misije pravico in dolžnost, da vložijo pritožbo pri vodji misije o vsakem zatrjevanem primeru neprimerne ravnanja, poneverbe ali nepristojnosti (glej točko 9 zgoraj). Iz teh določb izhaja, da mora član osebja misije, ki meni, da je žrtev nadlegovanja, in želi, da misija v zvezi s tem začne predhodno preiskavo, sestaviti pisno pritožbo in jo vložiti pri vodji misije. Ker se točka 8.4.3 kodeksa ravnanja sklicuje na „inkriminiranega člana osebja“ v tem okviru, je jasno, da se mora pritožba nanašati na identificirano osebo.
- 76 Kar zadeva, prvič, elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2014, ti pogoji očitno niso izpolnjeni.
- 77 Prvič, ni sporno, da tožeča stranka v tem sporočilu ni razkrila identitete X. Dejstvo, ki je izhajalo iz navedenega sporočila in ki ga je opredelila tožeča stranka, in sicer da gre za ocenjevalca, ki je član izbirnega odbora, in da so bili v tem odboru trije ocenjevalci, od tega dva moška, na to ugotovitev ne vpliva.
- 78 Drugič, čeprav je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 17. decembra 2014 med razgovori v ocenjevalnem odboru ostro kritizirala ravnanje X., ni navedla nobenega posebnega očitka, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je ravnanje X. štela za nadlegovanje. Res je, da je tožeča stranka v tožbi trdila, da je v elektronskem sporočilu z dne 17. decembra 2014 razkrila navzkrižje interesov, kar zadeva X., v delu, ki se nanaša na pogajanja, ki so bila predmet razgovorov v ocenjevalnem odboru. Vendar pa poleg dejstva, da v elektronskem sporočilu z dne 17. decembra 2014 ni bilo nobene druge navedbe v tej smeri, tožeča stranka sploh ni pojasnila, kako bi lahko tako navzkrižje interesov pripeljalo do nadlegovanja. Tožeča stranka nikakor ni pojasnila, kako bi lahko dejstvo, da misija morebiti ni začela predhodne preiskave takega navzkrižja interesov, bilo podlaga za uveljavljanje njene pogodbene odgovornosti do nje.
- 79 Tretjič, treba je navesti, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 17. decembra 2014 navedla, da je pripravljena sestaviti „podrobno poročilo“ za vodjo misije, če naslovnik tega sporočila to želi. Vendar pa tožeča stranka ni navedla, da je potem tako poročilo poslala vodji misije ali da je nanj naslovila pritožbo v zvezi z ravnanjem X. v zadevnem ocenjevalnem odboru.
- 80 Četrto in zadnje, treba je poudariti, da je tožeča stranka sama navedla v tožbi, da je primer psihičnega nadlegovanja prvič prijavila februarja 2015.
- 81 Kar zadeva, drugič, elektronsko sporočilo z dne 7. februarja 2015, ki ga je tožeča stranka naslovila na vršilca dolžnosti vodje uprave pri misiji, je treba poudariti, da je v tem sporočilu tožeča stranka razkrila ime X., navedla nekatera njegova ravnanja, ki jih je štela za neprimerna, in izrazila upanje, da se najde rešitev. Vendar pa je treba tudi poudariti, da je tožeča stranka v tem elektronskem sporočilu samo M. prosila za pomoč zaradi ravnanja X., pri čemer je pojasnila, da je takrat prišla do sklepa, da se ne čuti obvezano, da vloži uradno pritožbo pri vodji misije. Zato elektronskega sporočila z dne 7. februarja 2015 ni mogoče šteti za pritožbo v smislu točke 7.1 kodeksa ravnanja.
- 82 Tretjič, kar zadeva elektronsko sporočilo, ki ga je tožeča stranka 9. februarja 2015 naslovila na M., je treba ugotoviti, da je bilo to sporočilo odgovor tožeče stranke na elektronsko sporočilo z dne 9. februarja 2015, s katerim je M. odgovoril na njeno sporočilo z dne 7. februarja 2015. M. je v navedenem odgovoru tožeči stranki predlagal tri možnosti, med katerimi je bila tudi ta, da pri vodji misije vloži uradno pritožbo. Kot je misija upravičeno ugotovila v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015, tožeča stranka ni izbrala nobene od teh možnosti, pri čemer je navedla, da daje prednost upravni rešitvi. Poleg tega dejstvo, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 navedla možnost, da vršilec dolžnosti vodje uprave pri misiji vodjo misije obvesti o težavah z X., „dokler se ne bo počutila bolje, da vloži uradno pritožbo“, kaže na to, da je menila, da

take pritožbe še ni vložila. Nazadnje, treba je opozoriti, da elektronsko sporočilo z dne 9. februarja 2015 ni bilo naslovljeno na vodjo misije, čeprav je treba na podlagi točke 7.1 kodeksa ravnanja pritožbo zaradi nadlegovanja vložiti pri njem.

- 83 Splošno sodišče ne glede na te elemente meni, da je bilo hkrati upravičeno in primerno, da misija elektronski sporočili z dne 7. in 9. februarja 2015 šteje skupaj za uradno pritožbo.
- 84 Prvič, treba je navesti, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 v nasprotju s trditvami misije pojasnila, da meni, da je žrtev „psihičnega nadlegovanja“ s strani X.
- 85 Drugič, čeprav tožeča stranka ni izrecno izbrala ene od treh predlaganih možnosti, je v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 M. obvestila, da se je po dogodku, navedenem v tem sporočilu, slabo počutila in šla k medicinski sestri, ki ji je dala zdravilo. Tožeča stranka je dodala, da je imela rahlo vrtočlavo, bodisi zaradi zdravila bodisi zaradi občutka duševnega nadlegovanja, in da zato ne more odgovoriti na predlog M. Poleg tega je navedla možnost, da M. obvesti vodjo misije o njenih težavah z X., dokler se ne bo počutila bolje, da sama vloži uradno pritožbo. Iz teh ugotovitev izhaja, da je tožeča stranka menila, da je žrtev nadlegovanja, da je zaradi tega imela zdravstvene težave in da ji zdravstveno stanje takrat ni dovoljevalo vložiti uradne pritožbe zaradi nadlegovanja. Jasno je, da bi morala misija te dodatne elemente upoštevati pri odločanju o nadaljnjih ukrepih v zvezi z elektronskim sporočilom tožeče stranke z dne 9. februarja 2015. Misija bi morala zlasti zaradi dolžnosti skrbnega ravnanja upoštevati dejstvo, da čeprav je član njenega osebja ugotovil morebitno dejanje nadlegovanja, takrat ni mogel vložiti pritožbe v pravilni in predpisani obliki zaradi zdravstvenih težav, za katere je menil, da so povezane s tem dejanjem nadlegovanja.
- 86 Tretjič, tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 poudarila, da zaupa presoji M. in da če bi ta ugotovil, da gre za resno težavo, ki jo je treba predložiti vodji misije, se strinja s tem, da zadnjega o tem obvesti. Iz tega sledi, da je tožeča stranka glede nadaljnjih ukrepov v zvezi z njenimi elektronskimi sporočili zaupala presoji M. Zato je treba glede tega v obravnavani zadevi upoštevati tudi konkretno presojo M.
- 87 Četrto, treba je navesti, da je M. v odgovoru z dne 10. februarja 2015 tožečo stranko obvestil, da „ker ima dolžnost skrbnega ravnanja in glede na resnost dejstev, ki jih je navedla, meni, da je njegova edina možnost, da [njeno] elektronsko sporočilo posreduje [vodji misije] in [njegovemu namestniku], ki sta pri misiji edina pristojna za kodeks ravnanja in obravnavanje tovrstnih disciplinskih vprašanj“.
- 88 Kar zadeva elektronsko sporočilo M. z dne 10. februarja 2015 in to, kar je sledilo, je treba poudariti naslednje.
- 89 Prvič, naslovnika elektronskega sporočila z dne 10. februarja 2015 sta bila vodja misije in njegov namestnik. Iz listin iz spisa je razvidno, da sta bili elektronski sporočili z dne 7. in 9. februarja 2015 vodji misije dejansko posredovani 10. februarja 2015. Čeprav je v točki 7.1 kodeksa ravnanja navedena zahteva, da se pritožbe, na katere se ta določba nanaša, vložijo pri vodji misije, pa v njej ni določeno, da mora pritožnik pritožbo vodji misije obvezno poslati neposredno in da je izključeno, da tako pritožbo vodji misije pošlje tretja oseba, ki jo je prejela od pritožnika, in ta s tem soglaša.
- 90 Drugič, iz elektronskega sporočila M. z dne 10. februarja 2015 izhaja, da se ta v nasprotju s trditvami misije ni omejil le na obvestitev vodje misije o težavah tožeče stranke z X., dokler tožeča stranka po potrebi ne vloži uradne pritožbe pri vodji misije. Nasprotno, iz besedila tega sporočila jasno izhaja, da gre po mnenju M. v obravnavani zadevi za disciplinsko vprašanje, ki ga morajo obravnavati pristojni organi misije. Če bi M. želel samo obvestiti vodjo misije o težavah tožeče stranke, mu ne bi bilo treba dati v kopijo namestnika vodje misije in poudariti, da sta ta dva naslovnika „edina pristojna pri misiji, ki sta odgovorna za kodeks ravnanja in obravnavanje tovrstnih disciplinskih vprašanj“.

- 91 Tretjič, treba je poudariti, da je namestnik vodje misije, S., v elektronskem sporočilu, ki ga je pozneje 10. februarja 2015 poslal vodji misije, ugotovil, da se je tožeča stranka pritožila nad ravnanjem X., in predlagal, da se elektronski sporočili tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015 štejeta za pritožbo, na podlagi katere se začne disciplinski postopek. S. je dodal, da če bo vodja misije odredil ta ukrep, bi on sprejel ukrepe za začetek predhodne preiskave o zatrjevanih dejanjih nadlegovanja ali ustrahovanja. Poleg tega je treba ugotoviti, da se je vodja misije v odgovoru namestniku vodje misije, poslanem 10. februarja 2015, strinjal z njegovim predlogom. Iz te izmenjave sporočil izhaja, da sta tako vodja misije kot njegov namestnik menila, da se elektronski sporočili z dne 7. in 9. februarja 2015 lahko štejeta in morata šteti za pritožbo v smislu kodeksa ravnanja ter da je treba začeti predhodno preiskavo.
- 92 Dejstvo, da je šlo za notranjo izmenjavo sporočil, s katero je bila tožeča stranka seznanjena šele konec avgusta 2015, je v tem pogledu brezpredmetno, ker je v obravnavani zadevi pomembno, kako je misija razlagala elektronski sporočili tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015. Enaka ugotovitev velja za trditev misije, da vodja misije ni bil pristojen za odreditev začetka predhodne preiskave. Tudi če bi to bilo tako, v nasprotju s predpostavko, na katero se je namestnik vodje misije sam oprl v elektronskem sporočilu z dne 10. februarja 2015, to ne bi vplivalo na ugotovitev, da sta tako vodja misije kot njegov namestnik štela, da je v obravnavani zadevi treba začeti predhodno preiskavo. Zato ni treba preučiti, ali je treba navedeno trditev misije vsekakor zavreči kot prepozno in zato nedopustno, kot je to na obravnavi navedla tožeča stranka.
- 93 Četrtrič, ker je iz elektronskega sporočila z dne 10. februarja 2015 razvidno, da bo M. elektronski sporočili tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015 posredoval vodji misije in njegovemu namestniku, da bi ta lahko sprejela ukrepe, določene s kodeksom ravnanja, tožeči stranki ni bilo treba dodatno ukrepati v zvezi s tem. Zlasti ni bilo več potrebno, da se tožeča stranka v zvezi s tem sama obrne na vodjo misije, tako da pri njem vloži uradno pritožbo, ki bi povzemala dejstva, navedena v elektronskih sporočilih z dne 7. in 9. februarja 2015. V elektronskem sporočilu M. sicer ni bilo nobenega sklicevanja na to, da je treba vložiti tako dodatno pritožbo. Enako velja za izmenjavo elektronskih sporočil z dne 10. februarja 2015 med vodjo misije in njegovim namestnikom.
- 94 Petič in zadnjič, treba je opozoriti, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 vztrajala pri tem, da če bi M. menil, da je treba najti upravno rešitev, naj razmisli o začasnih ukrepih, ki bi lahko bili sprejeti za zagotovitev njene varnosti, in sicer prepoved X. vstopa v njeno pisarno ali pogovora z njo, dokler se ne najde rešitev. Vendar ni sporno, da takrat v zvezi s to zahtevo niso bili sprejeti nobeni ukrepi. Če bi misija menila, da mora tožeča stranka pri vodji misije uradno pritožbo šele vložiti, da bi se lahko začela predhodna preiskava, bi se morala o navedeni zahtevi izreči, dokler tožeča stranka ne vloži take pritožbe.
- 95 Teh ugotovitev ne omaje okoliščina, da je tožeča stranka v elektronskem sporočilu z dne 30. avgusta 2015 vodji misije predlagala, naj navedeno sporočilo šteje za uradno pritožbo. Kot je navedeno v točkah od 91 do 93 zgoraj, sta namreč tako vodja misije kot njegov namestnik menila, da se elektronski sporočili z dne 7. in 9. februarja 2015 štejeta za uradno pritožbo ter da je treba začeti predhodno preiskavo, tako da na tej stopnji tožeči stranki ni bilo treba več dodatno ukrepati.
- 96 Glede na zgoraj navedeno Splošno sodišče meni, da dejstvo, da se na podlagi elektronskih sporočil tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015 ni začela nobena predhodna preiskava, pomeni kršitev točke 8.4 kodeksa ravnanja in s tem kršitev pogodbe, ki jo je mogoče pripisati misiji.
- 97 Nobena druga trditev misije zoper to ugotovitev ni prepričljiva.
- 98 Prvič, misija se sklicuje na pojasnilo, ki ga je vodja misije dal tožeči stranki v elektronskem sporočilu z dne 25. avgusta 2015, da je bil prepričan, ker ni prejel odgovora zadevnih strank, da je namestnik vodje misije sposoben sporazumno rešiti spor med tožečo stranko in X. Vendar pa misija ne zanika,

da do take rešitve ni prišlo. Kot je tožeča stranka upravičeno navedla, bi se moral vodja misije vsekakor pozanimati o nadaljnjih ukrepih predhodne preiskave, o začetku katere se je strinjal s svojim namestnikom.

- 99 Drugič, misija navaja, da predhodna preiskava ni bila potrebna, ker naj dejanja, ki jih zatrjuje tožeča stranka, ne bi pomenila nadlegovanja in naj ne bi bila podprta z zadostnimi dokazi. Navedeno trditev je treba zavrnilo. Na eni strani, misija ni ugotovila, da nobeno od dejstev, navedenih v elektronskih sporočilih z dne 7. in 9. februarja 2015, ne more pomeniti nadlegovanja v smislu točke 2.5 kodeksa ravnanja. Na drugi strani, iz kodeksa ravnanja nikakor ne izhaja, da bi bila predhodna preiskava upravičena le, če bi pritožnik že predložil zadostne dokaze za ugotovitev dejanskega nadlegovanja.
- 100 Tretjič, misija je poudarila, da tožeča stranka od februarja do avgusta 2015 ni zahtevala informacij o preiskavi, ki so se po njenih trditvah začela februarja 2015. Vendar pa misija ni navedla, kako bi lahko to dejstvo bilo upošteveno pri vprašanju, ali je s tem, da ni začela take predhodne preiskave v zvezi z elektronskima sporočiloma tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015, kršila pogodbo. Enaka ugotovitev velja za trditev misije, da tožeča stranka za obdobje od februarja do avgusta 2015 ni navedla nobene težave in niti ni obvestila misije, da morebiti potrebuje psihološko pomoč.
- 101 Četrto in zadnje, dejstvo, na katero se sklicuje misija, namreč da ni prekinila zadnje pogodbe o zaposlitvi s tožečo stranko, čeprav bi to lahko storila, ker meni, da je ravnanje tožeče stranke mogoče opredeliti kot hujšo kršitev, in sicer zaradi žaljivk in obrekovanja iz elektronskih sporočil z dne 28. in 30. avgusta 2015, poslanih misiji, je neupošteveno za odgovor na vprašanje, ali je misija s tem, da februarja 2015 ni začela predhodne preiskave, kršila pogodbo.

Škoda, ki jo uveljavlja tožeča stranka

- 102 Tožeča stranka najprej uveljavlja nepremoženjsko škodo. Zaradi neukrepanja misije naj bi se nadlegovanje nadaljevalo od februarja do avgusta 2015, čemur naj bi se bilo mogoče izogniti in naj bi se tudi bilo treba izogniti. Tožeča stranka meni, da se je ta „pekel“ kazal zlasti v njenem resnem zdravstvenem stanju ob odhodu iz misije in jemanju zdravil, ki so ji jih morali predpisati zdravniki. Nepremoženjsko škodo naj bi pomenili tudi nadaljnji zdravstveni dogodki, povezani s tem nadlegovanjem, in sicer huda depresija, za katero naj bi še vedno trpela, obvezno zdravljenje z zdravili in delovna neaktivnost zaradi njenih odsotnosti z dela.
- 103 Ta nepremoženjska škoda naj bi se zaradi odnosa misije med njenimi odsotnostmi z dela še povečala. Na eni strani naj misija ne bi dala nobene pobude, da bi se vrnila na delo. Nasprotno, pri misiji naj bi čakali do 11. julija 2016, da so ji na njen uradni naslov poslali poziv na domnevni zdravniški pregled – ki naj bi bil sicer dvomljiva pravna podlaga – ki naj bi bil že čez dva dni, pri čemer naj bi dobro vedeli, da dejansko živi drugje. Na drugi strani naj bi misija izpodbijala veljavnost vseh njenih zdravniških potrdil, ker so bila poslana po elektronski pošti, čeprav naj bi sama, potem ko je prejela prvo od teh potrdil, potrdila, da potrdil ni treba pošiljati po pošti. Tak odnos naj bi bil v nasprotju s skrbnim ravnanjem, dobro vero in lojalnostjo. S tem je misija prispevala k povečanju nepremoženjske škode tožeče stranke.
- 104 Tožeča stranka svojo nepremoženjsko škodo ocenjuje po načelu *ex æquo et bono* na 70.000 EUR.
- 105 Tožeča stranka nato uveljavlja tudi premoženjsko škodo. Misija naj bi ji morala plačati odškodnino, enakovredno plačilu, ki ji ga dolguje za obdobje od 29. septembra 2015 – dneva, ko ji je misija prenehala izplačevati plačo zaradi njene odsotnosti z dela – do 15. julija 2016 – dneva, ko ji je bila odpovedana tretja pogodba o zaposlitvi pri misiji – skupaj z obrestmi in nadomestilom za pravico do letnega dopusta. Njene odsotnosti z dela naj bi bile namreč posledica poslabšanja zdravstvenega stanja,

- povezanega z nadlegovanjem na delovnem mestu, ki naj bi mu bila izpostavljena. Znesek povračil iz naslova izgube plačil tožeče stranke od 1. septembra 2015 do 15. julija 2016 naj bi skupaj znašal 73.774 EUR.
- 106 Tožeča stranka meni, da tretja vrsta prav tako premoženjske škode izhaja iz izgube možnosti podaljšanja njene pogodbe o zaposlitvi. Pogodbe naj namreč ne bi bilo mogoče podaljšati, ker naj ne bi bilo mogoče oceniti njene uspešnosti. Zaradi njene velike uspešnosti v preteklosti in nadaljnje potrebe po storitvah odgovorne osebe za nabavo naj bi morale biti njene možnosti za podaljšanje pogodbe za eno leto ocenjene na najmanj 80 %. Zato naj bi ji bilo treba dodeliti odškodnino v višini 80 % plačil, ki naj bi jih tožeča stranka prejela v primeru podaljšanja svoje pogodbe.
- 107 Misija te trditve tožeče stranke izpodbija.
- 108 V zvezi s tem je treba poudariti, da kar zadeva zdravstveno stanje tožeče stranke, ta, kot ugotavlja misija, ni predložila nobenega zdravniškega izvedenskega mnenja v podporo odškodninskemu zahtevku.
- 109 Vendar pa naj bi bilo iz listin iz spisa razvidno, da je zdravnik v Nigru, ki ga je tožeča stranka obiskala konec avgusta 2015, ugotovil, da trpi za psihičnim stresom. Iz listin naj bi bilo tudi razvidno, da je bila tožeči stranki predpisana odsotnost z dela od 25. avgusta 2015 do izteka njene pogodbe o zaposlitvi pri misiji julija 2016. Nazadnje, iz njenih zdravniških potrdil o odobritvi odsotnosti z dela naj bi bilo razvidno, da je psihiater, ki ga tožeča stranka obiskala v Franciji, dvakrat navedel „stanje hude depresije“.
- 110 Res je, da je iz listin iz spisa razvidno, da zdravstveno stanje tožeče stranke ni zahtevalo zdravljenja v bolnišnici v Nigru ali v Franciji. Res pa je tudi, da trditev tožeče stranke, da se lahko resnost njenega zdravstvenega stanja konec avgusta 2015 potrdi z jemanjem zdravil, ki so ji jih morali predpisati zdravniki, ni bila dokazana, ker v zdravniških potrdilih, ki jih je tožeča stranka predložila Splošnemu sodišču, zdravljenje z zdravili ni navedeno. Še vedno velja, da je iz dokumentov, ki so na voljo Splošnemu sodišču, razvidno, da se je zdravstveno stanje tožeče stranke zelo poslabšalo, in to po tem, ko je tožeča stranka v elektronskih sporočilih z dne 7. in 9. februarja 2015 misijo opozorila na dejanje s strani X., ki ga je štela za nadlegovanje.
- 111 Splošno sodišče meni, da v teh okoliščinah ni mogoče zanikati obstoja nepremoženjske škode, povezanega s tem poslabšanjem zdravstvenega stanja tožeče stranke.
- 112 Kar zadeva zatrjevano premoženjsko škodo tožeče stranke, ni sporno, da ji je misija 29. septembra 2015 prenehala izplačevati plačo in da je torej izgubila preostanek plače, ki bi ji jo morala izplačati v skladu z njeno zadnjo pogodbo o zaposlitvi do njenega izteka, če bi lahko še naprej opravljala svoje delo, in tudi pravico do letnega dopusta za to obdobje. Res je, da je v členu 15.7 zadnje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke določeno, da se odsotnosti z dela zaradi bolezni štejejo za enakovredne obdobju aktivne zaposlitve največ v trajanju 30 koledarskih dni in da po tem roku nobena pravica ne zajema več obdobja odsotnosti z dela zaradi bolezni. Vendar pa dejstvo, da je navedena določba misiji omogočila oziroma jo je celo obvezala, da tožeči stranki preneha plačevati plačo, v ničemer na vpliva na ugotovitev, da je zadnja torej izgubila plačo, ki bi jo zaslužila, in da je zato utrpela premoženjsko škodo.
- 113 Kar zadeva možnost dodatne pogodbe o zaposlitvi, je res, da tožeča stranka ni imela pridobljene pravice do podaljšanja svoje pogodbe o zaposlitvi z misijo. Ta vseeno ni izpodbijala trditve tožeče stranke, da bi morale biti zaradi njene velike uspešnosti v preteklosti in nadaljnje potrebe po vrsti storitev, ki jih zagotavlja, njene možnosti za podaljšanje pogodbe za eno leto ocenjene najmanj na 80 %. Misija je v zvezi s tem samo trdila, da ker je bilo obdobje, ko je tožeča stranka delala na podlagi svoje tretje pogodbe o zaposlitvi, zelo kratko, ni mogla oceniti uspešnosti tožeče stranke, da bi ji po potrebi podaljšala pogodbo. Vendar pa tožeča stranka trdi, da je misija prav s tem kršila pogodbo,

kar naj bi vplivalo na njeno zdravstveno stanje tako, da se ni mogla vrniti na delovno mesto. V teh okoliščinah niti ni mogoče zanikati obstoja premoženjske škode, kar zadeva izgubo možnosti sklenitve nove pogodbe.

- 114 Teh ugotovitev ni mogoče omajati z drugimi trditvami, ki jih je misija navedla v tem okviru.
- 115 Prvič, trditev misije, da tožeča stranka od začetka leta 2015 pred svojimi sodelavci ni skrivala, da išče način, kako zapustiti misijo, poleg tega, da ni podprta z nobenim konkretnim elementom, niti ne more omajati ugotovitve, da se je zdravstveno stanje tožeče stranke od februarja do avgusta 2015 poslabšalo.
- 116 Drugič, dejstvo, da se tožeča stranka od februarja do avgusta 2015 nikoli ni obrnila na misijo v zvezi s psihičnimi stiskami in da se pred avgustom 2015 pri misiji ni pozanimala o nadaljnjih ukrepih v zvezi z elektronskima sporočiloma z dne 7. in 9. februarja 2015, navedene ugotovitve prav tako ne more omajati.
- 117 Tretjič, enaka ugotovitev očitno velja tudi, kar zadeva trditev misije, da je tožeča stranka svoj odhod iz misije konec avgusta 2015 organizirala tako, da je kazalo, kot da se tja ne namerava več vrniti.
- 118 Poleg tega misija poudarja nekatere trditve, ki zadevajo obdobje po odhodu tožeče stranke z njenega delovnega mesta konec avgusta 2015. Na eni strani misija trdi, da tožeča stranka ni sprejela zahtev misije, da pridobi zdravniško izvedensko mnenje za ocenitev njenega zdravstvenega stanja in morebitne nesposobnosti za delo. Na drugi strani naj bi bila odsotnost tožeče stranke z dela neupravičena in torej ne bi dajala pravice do odškodnine, ker naj tožeča stranka ne bi predložila veljavnih in preverljivih zdravniških potrdil, ker naj bi prebivala na misiji neznanem kraju ter ker naj ne bi bilo mogoče opraviti zdravniškega izvedenskega mnenja in pregleda iz razlogov, ki jih je mogoče pripisati tožeči stranki. Vendar pa Splošno sodišče meni, da je treba te trditve preučiti le, če lahko tožeča stranka dokaže vzročno zvezo med kršitvijo pogodbe s strani misije ter nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki jo je utrpela v obdobju po svojem odhodu iz misije, kar je torej treba preučiti v nadaljevanju.

Vzročna zveza

- 119 Tožeča stranka je trdila, da se je zaradi neukrepanja misije nadlegovanje, ki ga je prijavila februarja 2015, nadaljevalo, njeno zdravstveno stanje pa še poslabšalo, zaradi česar naj bi bila od 25. avgusta 2015 odsotna z dela zaradi bolezni. Ugotovljeno naj bi bilo, da je njena odsotnost z dela zlasti posledica depresije, označene kot hujše in povezane z nadlegovanjem na delovnem mestu. Ta zadnji vidik, ki naj bi ga poudaril zdravnik tožeče stranke, naj bi zadostno dokazoval vzročno zvezo med kršitvijo pogodbenih obveznosti s strani misije in škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka. Tožeča stranka dodaja, da so ji februarja 2015 prvič predpisali antidepresive, in to kljub večletni zaposlitvi pri misiji v pogosto sovražno nastrojenem okolju. Poleg tega naj bila prvič odsotna z dela od 9. do 13. februarja 2015, to je takoj po prvi prijavi psihičnega nadlegovanja.
- 120 Komisija trditve tožeče stranke izpodbija. Misija meni, da ni vzročne zveze med njenim ravnanjem in domnevno škodo.
- 121 Iz sodne prakse je razvidno, da je Unija v zvezi z nepogodbeno odgovornostjo odgovorna le za škodo, ki dovolj neposredno izhaja iz nepravilnega ravnanja zadevne institucije (glej sodbo z dne 24. oktobra 2000, Fresh Marine/Komisija, T-178/98, EU:T:2000:240, točka 118 in navedena sodna praksa, in sklep z dne 9. novembra 2016, Jenkinson/Svet in drugi, T-602/15, EU:T:2016:660, točka 49). Splošno sodišče meni, da enako velja za pogodbeno odgovornost Unije.
- 122 Prvič, treba je preučiti obstoj neposredne zveze med ravnanjem misije in nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka.

- 123 Splošno sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokumenta, ki bi nesporno dokazoval, da je njeno nepremoženjsko škodo povzročila kršitev pogodbe, ki jo je v obravnavani zadevi storila misija. Iz dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka, ni razvidno, da naj bi v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, zdravnik menil, da je poslabšanje njenega zdravstvenega stanja povezano z nadlegovanjem na delovnem mestu. Dejstvo, da je psihiater, ki jo je pregledal, v potrdilu z dne 14. oktobra 2015 navedel, da se je tožeča stranka pritožila nad nadlegovanjem na delovnem mestu, ne omogoča take ugotovitve, ker gre tu za trditev tožeče stranke, o kateri se zdravnik ni izrekel.
- 124 Vseeno pa je treba v tem okviru upoštevati naslednje okoliščine.
- 125 Prvič, tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 9. februarja 2015 misijo obvestila o zdravstvenih težavah, ki so se pojavile po dogodku z X., ki ga je opisala v tem sporočilu. Poleg tega je iz dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka, razvidno, da je bila nato bila prvič odsotna z dela od 9. do 13. februarja 2015. Misija v teh okoliščinah ne more spregledati, da bi lahko opustitev nadaljnjih ustreznih ukrepov v zvezi z elektronskima sporočiloma tožeče stranke z dne 7. in 9. februarja 2015 povzročila nadaljnje poslabšanje zdravstvenega stanja tožeče stranke. V teh okoliščinah je treba poudariti, da se je vodja misije ob začetku predhodne preiskave konec avgusta 2015 odločil, da X. prepove približevanje tožeči stranki s takojšnjim učinkom.
- 126 Drugič, kot je že bilo navedeno (glej točko 110 zgoraj), ni sporno, da se je zdravstveno stanje tožeče stranke zelo poslabšalo konec avgusta 2015 in da tožeča stranka trdi, da je bilo to poslabšanje posledica dejstva, da se februarja 2015 ni začela nobena predhodna preiskava. Res je, da je po navedbah misije lahko to poslabšanje posledica česa drugega kot nadlegovanja ali dejstva, da februarja 2015 misija ni začela predhodne preiskave. V zvezi s tem misija trdi, da naj bi se zdravniška potrdila zdravnika, ki ga je obiskala tožeča stranka v Nigru konec avgusta 2015, nanašala na pogoje življenja v misiji, ki naj bi povzročili poslabšanje njenega zdravstvenega stanja. Vendar pa ta trditev ni podprta z navedenimi potrdili, v katerih se je zadevni zdravnik omejil na ugotovitev, da je bila tožeča stranka v psihični stiski in da se je zato morala umakniti iz svojega delovnega okolja.
- 127 Tretjič, misija priznava, da je na podlagi predhodne preiskave, ki jo je začela konec avgusta 2015, ugotovila, da je X. kršil kodeks ravnanja.
- 128 Splošno sodišče v zvezi s temi okoliščinami meni, da obstaja niz dovolj prepričljivih indicev za ugotovitev neposredne zveze med dejstvom, da misija ni začela predhodne preiskave na podlagi izmenjave elektronskih sporočil z dne 10. februarja 2015 med vodjem misije in njegovim namestnikom, da bi preučila dejstva, ki jih je tožeča stranka navedla kot nadlegovanje s strani X., na eni strani, in poslabšanjem zdravstvenega stanja tožeče stranke v obdobju po tem datumu, na drugi strani.
- 129 Vendar pa Splošno sodišče meni, da se lahko ta vzročna zveza ugotovi le za del tega obdobja.
- 130 Prvič, v zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz kodeksa ravnanja razvidno, da je predhodno preiskavo treba opraviti hitro. V točki 8.4.4 kodeksa ravnanja je določeno, da je treba namestniku vodje misije predhodno poročilo o preiskavi predložiti v razmeroma kratkem času, to je v desetih dneh. V teh okoliščinah je bila dolžnost tožeče stranke, da se po preteku določenega obdobja, v katerem ni dobila informacij o nadaljnjih ukrepih v zvezi s svojo pritožbo, upravičeno vpraša, ali se je predhodna preiskava dejansko začela in ali še vedno poteka. Poleg tega je iz listin iz spisa, zlasti iz različnih elektronskih sporočil razvidno, da je bila tožeča stranka pravilno poučena o postopkih, ki veljajo v takšnem primeru.
- 131 Zato je treba šteti, da bi morala tožeča stranka v razmeroma kratkem času zaprositi za informacije o nadaljnjih ukrepih v zvezi z elektronskima sporočiloma z dne 7. in 9. februarja 2015, zlasti ker se zdi, da se je nadlegovanje, nad katerim se je pritoževala v elektronskih sporočilih z dne 25. in 28. avgusta 2015, še bistveno poslabšalo. Še zlasti je treba poudariti, da se je tožeča stranka

- v zadnjenavedenem elektronskem sporočilu pritožila, da jo je februarja ali marca 2015 X. fizično napadel, tako da jo je po nogah polil z vročim čajem. Tožeča stranka na obravnavi in v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča glede te točke ni znala pojasniti, zakaj je o tem dogodku, ki bi ga, če bi ga šteli za dokazanega, bilo treba razumeti kot resnega, misijo obvestila šele čez nekaj mesecev.
- 132 Vendar pa tožeča stranka ne izpodbija dejstva, da v obdobju od februarja do avgusta 2015 in kot je navedla misija, ni dajala nobenih izjav v zvezi z domnevnim nadlegovanjem ter se pri misiji nikoli ni pozanimala o nadaljnjih ukrepih v zvezi z elektronskima sporočiloma z dne 7. in 9. februarja 2015 niti se ni misiji oglasila, da bi jo obvestila o poslabšanju svojega stanja. Tožeča stranka se je v zvezi s tem v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča in na obravnavi omejila na trditev, da se ji taki postopki niso zdeli potrebni, da je misiji zaupala in da je bila prepričana, da preiskava dejansko poteka.
- 133 Res je, da je tožeča stranka v okviru dodatnih informacij, ki jih je misiji poslala 26. oktobra 2015, navedla, da „se je [X.] v kratkem obdobju (maja 2015) pokazal v boljši luči“, da „želi pojasniti, da na podlagi pritožbe iz februarja še vedno čaka na zaključek disciplinskega postopka in kazen, ki bi imela na X. *de facto* ‚pedagoški‘ in ‚spodbujevalni‘ učinek, ter da glede na to, da je X. spremenil svoj odnos, upa, da bi se stvari lahko uredile“, in da „je v potrditev te kratke pozitivne spremembe X. celo povabila na kosilo, kamor je X. tudi prišel“. Iz izjav tožeče stranke torej izhaja, da je maja 2015 menila, da se je odnos X. do nje izboljšal in da pričakuje, da bodo njuni odnosi po zaključku pritožbe in znaki spodbujanja z njene strani spet normalni. Vendar pa je, kot je sama navedla, to izboljšanje trajalo le kratek čas in je zato mogoče sklepati, da se je nato nadlegovanje, nad katerim se je pritoževala, nadaljevalo. Zato tudi če predpostavimo, da maja 2015 tožeča stranka zaradi izboljšanja stanja ni zaprosila za informacije o nadaljnjih ukrepih v zvezi s pritožbo, pa to ne more veljati za obdobje, ki je sledilo.
- 134 Glede na zgoraj navedeno Splošno sodišče meni, da se lahko neposredna vzročna zveza med neobstojem začetka predhodne preiskave in poslabšanjem zdravstvenega stanja tožeče stranke šteje za pravno zadostno dokazano največ za obdobje od 10. februarja 2015 do maja 2015. Po tem obdobju je treba šteti, da poslabšanje zdravstvenega stanja tožeče stranke ne izhaja več neposredno iz neobstoja začetka predhodne preiskave, ampak tudi iz neobstoja postopkov, da bi se tožeča stranka seznanila z nadaljnjimi ukrepi v zvezi z elektronskima sporočiloma z dne 7. in 9. februarja 2015, ali obvestitve njenih nadrejenih o poslabšanju njenih odnosov z X. V zvezi s tem je treba elektronsko sporočilo tožeče stranke z dne 25. avgusta 2015 šteti za pozno, še zlasti ker se je na ta datum njeno stanje poslabšalo, tako da je glede na zdravniška potrdila iz tega obdobja morala na bolniški dopust in se vrniti v Evropo. Zato ni treba preučiti drugih trditev misije v zvezi s tem in misije ni mogoče šteti za odgovorno za nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka po maju 2015, zlasti za škodo, ki je nastala po odhodu tožeče stranke iz misije, to je konec avgusta 2015.
- 135 Drugič, iz zgoraj navedenih točk 112 in 113 izhaja, da je premoženjska škoda, ki jo je utrpela tožeča stranka, nastala po njenem odhodu iz misije avgusta 2015. Zato je treba iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 130 do 134 zgoraj, šteti, da misije ni mogoče šteti za odgovorno za to premoženjsko škodo.
- 136 Glede na navedeno Splošno sodišče meni, da je treba znesek nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka, določiti po načelu *ex æquo et bono* na 10.000 EUR.
- 137 Iz vseh zgornjih premislekov izhaja, da je treba misiji naložiti, da tožeči stranki plača znesek 10.000 EUR iz naslova nepremoženjske škode, preostale predloge pa zavrni.

Stroški

- 138 V skladu s členom 134(3) Poslovnika vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka uspe samo deloma. Vendar lahko Splošno sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.
- 139 V obravnavani zadevi sta tožeča stranka in misija uspeli samo deloma. Vendar je treba v okoliščinah obravnavane zadeve odločiti, da misija poleg svojih stroškov nosi tri četrtine stroškov tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

- 1. EUCAP Sahel Niger mora PY plačati 10.000 EUR.**
- 2. V preostalem delu se tožba zavrne.**
- 3. EUCAP Sahel Niger se naloži plačilo njenih stroškov in treh četrtin stroškov, ki jih je priglasil PY.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 12. aprila 2018.

Podpisi